Księga Estery

Rozdział 1

1. To się stało za dni Ahaswerosa, tego samego Ahaswerosa, który panował od Indii aż do Etiopii nad stu dwudziestu siedmiu dzielnicami. **2**. Za tych dni, kiedy król Ahasweros zasiadał na swoim królewskim tronie na zamku w Suzie, **3**. trzeciego roku jego panowania wyprawił on ucztę na cześć wszystkich swoich książąt i sług, zatem cała potęga Persji i Medii najwyżsi naczelnicy i starostowie tych dzielnic znajdowali się przed jego obliczem. **4**. Nadto pokazywał przez wiele dni mianowicie przez sto osiemdziesiąt dni przepych swojej królewskiej chwały oraz świetny blask swojej wielkości. **5**. Zaś kiedy upłynęły te dni, król dodatkowo wyprawił dla całego ludu, który był obecny na zamku w Suzie zarówno wysokich, jak i niskich ucztę, co trwała siedem dni na dziedzińcu i w ogrodzie królewskiego pałacu. **6**. Były tam białe, lniane i hiacyntowe zasłony, zawieszone na srebrnych pierścieniach oraz na marmurowych kolumnach, na sznurach z bisioru i szkarłatu; a także złote i srebrne łoża na posadzce z marmuru, alabastru, perłowej macicy oraz nakrapianego kamienia. **7**. A napój podawano w złotym naczyniu i to w naczyniu coraz innego kształtu. Zaś królewskiego wina było pod dostatkiem, jak przystało na królewską szczodrobliwość. **8**. Ale picie odbywało się według ustanowionego porządku oraz nie było przymusu. Bo król polecił wszystkim przełożonym swojego pałacu, aby się stosowano do woli każdego biesiadnika. **9**. Natomiast królowa Waszti wyprawiła ucztę na cześć niewiast w królewskim pałacu króla Ahaswerosa. **10**. Zaś siódmego dnia, kiedy serce króla podochociło się winem, powiedział on do siedmiu podkomorzych do Mehumana, Bizty, Charbony, Bigty, Abagty, Zethara i Charkasa którzy pełnili służbę przed obliczem króla Ahaswerosa, **11**. aby w królewskim diademie przyprowadzili przed króla królową Waszti, by pokazać jej piękność narodom oraz książętom; gdyż była pięknej urody. **12**. Jednak królowa Waszti wzbraniała się przybyć na rozkaz króla, dany jej za pośrednictwem podkomorzych. Dlatego król bardzo się rozgniewał i zapłonęła w nim jego zapalczywość. **13**. Więc powiedział do mędrców, którzy odgadywali przeznaczenia gdyż król miał zwyczaj przekładać każdą swoją sprawę wszystkim biegłym w sądach i prawie **14**. a wówczas byli mu najbliższymi: Karszena, Szethar, Admatha, Tharszysz, Meres, Marsena i Memuchan, siedmiu z książąt Persji i Medii, którzy oglądali oblicze króla oraz zasiadali jako przewodniczący w państwie, **15**. co ma uczynić według prawa z królową Waszti, za to, że nie spełniła polecenia króla, podanego jej przez podkomorzych? **16**. Więc Memuchan powiedział przed królem i książętami: Królowa Waszti nie zawiniła przeciw samemu królowi, lecz przeciw wszystkim książętom i przeciw wszystkim narodom, które mieszkają we wszystkich dzielnicach króla Ahaswera. **17**. Bo kiedy ta sprawa królowej dojdzie do wszystkich niewiast zaczną sobie lekceważyć swoich mężów, mówiąc: Król Ahasweros kazał przyprowadzić przed swoje oblicze królową Waszti a nie przyszła. **18**. Już dzisiejszego dnia opowiedzą to wszystkim książętom królewskim księżne Medii i Persji, które o sprawie królowej słyszały, zatem będzie wystarczająca ilość hańby

i rozdrażnienia. **19**. Więc jeśli król uważa to za dobre, niech wyjdzie od jego oblicza królewski rozkaz i niech zostanie wpisany w poczet praw Persów i Medów, tak, aby nie mógł być zniesionym: Nie wolno już Waszti ukazać się przed obliczem króla Ahaswerosa, zaś król oddaje jej królestwo lepszej niż ona towarzyszce. **20**. A gdy to rozporządzenie się rozgłosi i król je wyda w całym jego państwie, które przecież jest wielkie wtedy wszystkie żony będą okazywać cześć swoim mężom, zarówno wysokim, jak i niskim. **21**. Ta rada podobała się królowi oraz książętom, więc uczynił według słowa Memuchana. **22**. Zatem rozesłano list do wszystkich dzielnic królewskich, do każdej dzielnicy właściwym jej pismem i do każdego narodu stosownie do jego języka aby każdy mąż był panem w swoim domu. I ogłoszono to językiem każdego narodu.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012